

Zadeva C-318/21**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

21. maj 2021

Predložitveno sodišče:

Administratīvā apgabaltiesa (regionalno upravno sodišče, Latvija)

Datum predložitvene odločbe:

11. maj 2021

Tožeča stranka:

SIA STOCKHOLM SCHOOL OF ECONOMICS IN RIGA

Tožena stranka:

Latvijas Zinātnes padome (znanstveni svet Latvije)

Predmet postopka v glavni stvari

Pritožba, ki jo je SIA STOCKHOLM SCHOOL OF ECONOMICS IN RIGA vložila zoper sodbo Administratīvā rajona tiesa (upravno sodišče prve stopnje, Latvija) z dne 8. junija 2020, s katero je bila zavrnjena tožba, ki jo je ta družba vložila za ugotovitev nezakovitosti odločbe Latvijas Zinātnes padome (znanstveni svet Latvije) z dne 19. septembra 2019 in za priznanje pravice do odškodnine za premoženjsko škodo v višini 300.000 EUR.

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Predložitveno sodišče v skladu s členom 267 PDEU v okviru pisnega dela postopka v obravnavani zadevi prosi za razlago člena 2, točka 83, Uredbe Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgov pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije, da bi ugotovilo, ali se subjekt, katerega namen delovanja vključuje neodvisno izvedbo temeljnih raziskav, industrijskih raziskav ali eksperimentalnega razvoja ali obsežno razširjanje rezultatov teh dejavnosti

prek izobraževanja, objav ali prenosa znanja, pri čemer pa njegovo lastno financiranje predstavljajo večinoma prihodki iz gospodarskih dejavnosti, lahko šteje za organizacijo za raziskovanje in širjenje znanja. Predložitevno sodišče želi tudi, da se razjasni, ali je za to opredelitev upravičeno uporabiti pogoj v zvezi z deležem financiranja (prihodki in odhodki) iz gospodarskih in negospodarskih dejavnosti ter kolikšen mora biti v takšnem primeru odstotek financiranja iz gospodarskih in kolikšen iz negospodarskih dejavnosti.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 2, točka 83, Uredbe Komisije (ES) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgov pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanje Evropske unije razlagati v smislu, da se lahko šteje za organizacijo za raziskovanje in širjenje znanja subjekt (kot so univerze ali raziskovalni inštituti, agencije za prenos tehnologije, posredniki za inovacije ali v raziskave usmerjeni fizični ali virtualni skupni subjekti), katerega namen delovanja vključuje neodvisno izvedbo temeljnih raziskav, industrijskih raziskav ali eksperimentalnega razvoja ali obsežno razširjanje rezultatov teh dejavnosti prek izobraževanja, objav ali prenosa znanja, pri čemer pa njegovo lastno financiranje predstavljajo večinoma prihodki iz gospodarskih dejavnosti?

2. Ali je upravičeno uporabiti pogoj v zvezi z deležem financiranja (prihodki in odhodki) iz gospodarskih in negospodarskih dejavnosti, da bi se ugotovilo, ali subjekt izpolnjuje pogoj iz člena 2, točka 83, Uredbe Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgov pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije, v skladu s katerim mora biti glavni namen dejavnosti subjekta neodvisna izvedba temeljnih raziskav, industrijskih raziskav ali eksperimentalnega razvoja ali obsežno razširjanje rezultatov teh dejavnosti prek izobraževanja, objav ali prenosa znanja?

3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, kolikšen mora biti odstotek financiranja iz gospodarskih in negospodarskih dejavnosti, da bi se ugotovilo, ali je glavni namen subjekta neodvisna izvedba temeljnih raziskav, industrijskih raziskav ali eksperimentalnega razvoja ali obsežno razširjanje rezultatov teh dejavnosti prek izobraževanja, objav ali prenosa znanja?

4. Ali je treba pravilo iz člena 2, točka 83, Uredbe Komisije št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgov pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanje Evropske unije, v skladu s katerim družbe, ki imajo lahko odločilen vpliv na subjekt, ki predlaga projekt, na primer v vlogi delničarjev ali članov, nimajo prednostnega dostopa do rezultatov raziskav, ki jih je subjekt izvedel, razumeti tako, da so člani ali delničarji tega subjekta lahko bodisi fizične ali pravne osebe, ki opravljajo pridobitno dejavnost (vključno z opravljanjem plačljivih izobraževalnih dejavnosti), bodisi osebe, ki opravljajo nepridobitno dejavnost (na primer društvo ali ustanova)?

Navedene določbe prava Unije

Člen 107(1) in (3)(c) ter člen 179(1) in (2) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Uvodna izjava 49 in člen 2, točka 83, Uredbe Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgovom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe.

Točka 2.1 Sporočila Evropske komisije z dne 27. junija 2014, naslovljenega „Okvir za državno pomoč za raziskave in razvoj ter inovacije“ št. 2014/C 198/01.

Navedene določbe nacionalnega prava

Člena 2, točka 2, in 7 **Biedrību un nodibinājumu likums (zakon o družtvih in ustanovah)**.

Člen 2, točka 2: Ustanova [...] je skup premoženja, vezanega na uresničevanje namena, ki ga je določil ustanovitelj, in nima pridobitnega značaja.

Člen 7, točka 1: [...] ustanova ima pravico opravljati gospodarsko dejavnost (postranskega značaja), povezano z vzdrževanjem ali izkoriščanjem svojega premoženja, kot tudi opravljati druge gospodarske dejavnosti za uresničevanje namena ustanove.

Člen 7, točka 2: Prihodki [...] ustanove se lahko uporabijo le za uresničevanje namena, določenega v statutu. Dobička, ki izhaja iz gospodarske dejavnosti, ki jo opravlja ustanova, ni mogoče razdeliti njenim ustanoviteljem.

Členi 1, 2, 4, 7 in 8 **Likums „Par Rīgas Ekonomikas augstskolu“ (zakon o visoki šoli ekonomskih ved v Rigi)**, v skladu s katerimi je tožeča stranka visokošolska izobraževalna organizacija, ki ponuja akademsko izobraževanje, razvija svojo dejavnost s področja ekonomskih ved in služi interesom latvijskega naroda, katere namen vključuje razvoj znanosti in katere poslanstvo je med drugim izvedba temeljnih in uporabnih raziskav s področja ekonomskih ved.

Točke 2.7, 2.9 in 12.5 **Ministru kabineta 2017. gada 12. decembra noteikumi Nr. 725 „Fundamentālo un lietišķo pētījumu projektu izvērtēšanas un finansējuma administrēšanas kārtība“ (uredba št. 725 ministrskega sveta z dne 12. decembra 2017 o postopkih ocenjevanja projektov za temeljne in uporabne raziskave ter izvajanju njihovega financiranja)**.

Točka 2.7: Subjekt, ki predlaga projekt: znanstvena institucija, vpisana v register znanstvenih institucij, ki ne glede na njen pravni status (ali je organizirana po javnem ali zasebnem pravu) ali način financiranja, v skladu s pravnimi akti, ki urejajo njeno dejavnost (statut, interni pravilnik ali ustanovni akt), opravlja glavne dejavnosti, ki nimajo gospodarskega značaja, in ustreza definiciji raziskovalne organizacije, kot je opredeljena v členu 2, točka 83, Uredbe (EU) št. 651/2014.

Odstavek 2.9: Glavna dejavnost negospodarskega značaja: dejavnost raziskovalne organizacije, ki ne spada med dejavnosti iz člena 107(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, ter vključuje:

2.9.1. izobraževalne dejavnosti, katerih namen je povečati število zaposlenih in njihovo usposobljenost;

2.9.2. neodvisne raziskave in razvoj za povečanje znanja in izboljšanje razumevanja, vključno s skupnimi raziskavami in razvojem z udeleževanjem raziskovalne organizacije v učinkovitem sodelovanju;

2.9.3. razširjanje rezultatov raziskav na neizključen in nediskriminatoren način, vključno z uporabo poučevanja, podatkovnih baz s prostim dostopom, publikacij s prostim dostopom ali odprtokodnih programov;

2.9.4. prenos znanja in tehnologije, če;

2.9.4.1. dejavnosti prenosa znanja in tehnologije izvaja oddelek raziskovalne organizacije ali hčerinska družba raziskovalne organizacije (gospodarska družba, v kateri je delež matične družbe večji od 50 % ali v kateri ima matična družba večino glasovalnih pravic in ustreza opredelitvi raziskovalne organizacije), raziskovalna organizacija skupaj z drugimi raziskovalnimi organizacijami ali raziskovalna organizacija s tretjimi osebami preko sklenjenih pogodb za določene storitve na podlagi odprtega javnega razpisa;

2.9.4.2. se celoten dobiček od take dejavnosti ponovno investira v glavno dejavnost raziskovalne organizacije.

Točka 12.5: Svet oceni, ali predloženi projekt izpolnjuje naslednja administrativna merila glede ustreznosti: projekt se bo izvajal v znanstveni instituciji, ki izpolnjuje pogoje iz te uredbe.

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Znanstveni svet Latvije (v nadaljevanju: svet) je 22. maja 2019 sprejel pravila razpisa za temeljne in uporabne raziskovalne projekte za leto 2019 in objavil razpis za prijavo projektov (v nadaljevanju: razpis).
- 2 Tožeča stranka SIA STOCKHOLM SCHOOL OF ECONOMICS IN RIGA je na razpis prijavila projekt „Analiza neizkoriščenega vira: starejše podjetnice v baltskih državah“ (v nadaljevanju: predlagani projekt).
- 3 Predlog projekta tožeče stranke je bil s sklepom sveta z dne 19. septembra 2019 (v nadaljevanju: sklep) zavržen z obrazložitvijo, da ne izpolnjuje merila za upravičenost iz točke 12.5 uredbe ministrskega sveta št. 725 z dne 12. decembra 2017 o postopkih ocenjevanja projektov za temeljne in uporabne raziskave ter

izvajanju njihovega financiranja (v nadaljevanju: uredba št. 725), v skladu s katero je treba projekt izvesti „v znanstveni instituciji, ki izpolnjuje pogoje iz te uredbe“.

- 4 Svet je v odločbi navedel, da tožeče stranke ni mogoče šteti za znanstveno institucijo, ki bi se lahko potegovala za dodelitev državnih proračunskih sredstev, saj ni bilo izkazano, da izpolnjuje predpisano v točki 2.7 uredbe št. 725 in v členu 2, točka 83, Uredbe Evropske komisije št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 (v nadaljevanju: Uredba št. 651/2014).
- 5 Ta ugotovitev temelji na dejstvu, da je znašal leta 2018, kot je razvidno iz predloga projekta, delež dejavnosti tožeče stranke, ki niso bile gospodarskega značaja, 34 %, v primerjavi s 66 % deležem gospodarskih dejavnosti. Zato je svet ocenil, da je glavna dejavnost tožeče stranke komercialna dejavnost in da ni mogoče šteti, da je njen glavni namen neodvisna izvedba temeljnih raziskav, industrijskih raziskav ali eksperimentalnega razvoja ali obsežno razširjanje rezultatov teh dejavnosti prek izobraževanja, objav ali prenosa znanja. Prav tako po mnenju sveta dokumenti, ki jih je predložila tožeča stranka, ne vsebujejo nobenih podatkov, ki bi izkazovali, da je bil ves dohodek tožeče stranke iz njene glavne dejavnosti ponovno investiran v to glavno dejavnost.
- 6 Tožeča stranka je vložila tožbo zoper odločbo sveta, s katero je ta odločil, da je ni mogoče šteti za znanstveno institucijo v smislu uredbe št. 725, pri čemer se je skliceval na spodaj navedene trditve.
- 7 Tožeča stranka meni, da izpolnjuje merilo iz točke 12.5 uredbe št. 725, saj je vpisana v register znanstvenih institucij in poleg tega opravlja glavno dejavnost negospodarskega značaja v smislu točke 2.9 navedene uredbe.
- 8 V zvezi s tem je tožeča stranka predložila dokumente, s katerimi je želela dokazati, da so bili finančni prispevki iz naslova glavne dejavnosti ločeni od dejavnosti gospodarskega značaja in da so bili dobički iz teh gospodarskih dejavnosti tožeče stranke ponovno investirani v glavno dejavnost raziskovalne organizacije.
- 9 Tožeča stranka je tudi navedla, da svet ni upošteval korporativne strukture tožeče stranke. Edini družbenik tožeče stranke naj bi tako bila ustanova „Rīgas Ekonomikas augstskola — Stockholm School of Economics in Riga“, ki na podlagi člena 2(2) zakona o družtvih in ustanovah nima pridobitnega značaja. Tožeča stranka je poleg tega trdila, da se razlikuje od drugih subjektov zasebnega prava, ker je v bistvu nemogoče, da se dobiček, ki ga je ustvarila, ne bi ponovno investiral v njeno glavno dejavnost.
- 10 Po mnenju tožeče stranke je iz dokumentov, ki jih je predložila, razvidno, da so sredstva, ki jih je investirala v raziskovalno dejavnost, presegala prihodke, ki jih je imela od te dejavnosti. Navedla je tudi, da opravlja raziskovalno dejavnost bodisi z lastnimi sredstvi bodisi s prejetimi subvencijami za raziskovalno dejavnost.

- 11 Po mnenju tožeče stranke iz posebnega zakona o visoki šoli za ekonomske vede v Rigi, ki ureja njene dejavnosti, ter iz njenega statuta in ustanovnih pravil izhaja, da je ena od njenih glavnih dejavnosti izvajanje raziskovalnega in znanstvenega dela.
- 12 Administratīvā rajona tiesa (upravno sodišče prve stopnje) je s sodbo z dne 8. junija 2020 tožbo zavrnilo.
- 13 Po mnenju tega sodišča je eno izmed opredeljenih področij delovanja tožeče stranke znanstvena dejavnost, v okviru katere se izvajajo temeljne in uporabne raziskave s področja ekonomskih ved in razširjajo njih rezultati. Po njegovem mnenju lahko tožeča stranka opravlja tudi gospodarsko dejavnost, ki ni prepovedana z zakonom o društvih in ustanovah.
- 14 Administratīvā rajona tiesa (upravno sodišče prve stopnje) meni, da je iz poročila o prometu za leto 2018, priloženega predlogu projekta tožeče stranke, razvidno, da prihodki in odhodki iz gospodarskih dejavnosti tožeče stranke prevladujejo (so višji) v primerjavi z dejavnostmi, ki niso gospodarskega značaja. Zato meni, da tožeča stranka ne spada med znanstvene institucije, za katere je predvidena dodelitev državnega financiranja za izvajanje temeljnih in uporabnih raziskav.
- 15 Po mnenju navedenega sodišča iz uredbe št. 725 in Uredbe št. 651/2014 izhaja, da morajo biti dejavnosti negospodarskega značaja subjekta, ki predlaga projekt, da bi se lahko potegoval za financiranje temeljnih in uporabnih raziskav, prednostne ali v večinskem deležu.
- 16 Glede neposredne uporabe Uredbe št. 651/2014 je sodišče poudarilo, da ta določa vrste državnih pomoči, ki so združljive z notranjim trgov, in skupna pravila za dodeljevanje državnih pomoči, ne določa pa konkretnih meril za izbiro subjektov, ki predlagajo projekte. Zato je latvijski zakonodajalec, da bi zmanjšal negotovost glede uporabe državnih pomoči v gospodarski dejavnosti, določil, da se državne pomoči za izvajanje temeljnih in uporabnih raziskav dodelijo znanstvenim ustanovam, katerih glavna dejavnost (glavni namen) ni povezana z gospodarsko dejavnostjo.
- 17 Tožeča stranka je zoper sodbo Administratīvā rajona tiesa (upravno sodišče prve stopnje) vložila pritožbo, pri čemer se je sklicevala na spodaj navedene razloge.
- 18 Tožeča stranka v utemeljitev pritožbe navaja, da Administratīvā rajona tiesa (upravno sodišče prve stopnje) ni preučilo okoliščine, da se temeljne in uporabne raziskave lahko izvajajo tako v okviru gospodarske dejavnosti kot v okviru dejavnosti negospodarskega značaja, in da je treba ugotovitev sodišča o neposredni uporabi Uredbe št. 651/2014 šteti za neutemeljeno.
- 19 Prvič, navaja, da latvijski zakonodajalec ni predpisal, da bi morala biti negospodarska dejavnost subjekta, ki predlaga projekt, prednostna, niti da bi prihodki iz takšnih dejavnosti morali presegati prihodke iz gospodarske dejavnosti.

- 20 Drugič, navaja, da je zakonodajalec v točki 2.7 uredbe št. 725 predpisal, da mora subjekt, ki predlaga projekt, izpolnjevati pogoje iz Uredbe št. 651/2014. Zato je treba tudi v zvezi z uporabo te določbe preučiti njeno skladnost s smislom in namenom člena 2, točka 83, Uredbe št. 651/2014.
- 21 Po navedbah tožeče stranke uredbe št. 725 ni mogoče razlagati ločeno od določb Uredbe št. 651/2014. Po njenem mnenju ni mogoče sprejeti razlage Uredbe št. 651/2014, ki bi bila v nasprotju z razlago pravnih pravil, navedeno v Sporočilu Evropske komisije.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

Glavne trditve strank v postopku v glavni stvari so zajete v predstavitvi dejanskega stanja in postopka v glavni stvari.

Kratka obrazložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 22 Apgabaltiesa (regionalno upravno sodišče) mora odločiti o vprašanju, ali je mogoče šteti, da je tožeča stranka znanstvena institucija, ki izpolnjuje pogoje iz uredbe št. 725 (kot tudi pogoje iz člena 2, točka 83, Uredbe št. 651/2014) in ima pravico do državnega financiranja za izvedbo raziskav. Tako svet kot Administratīvā rajona tiesa (upravno sodišče prve stopnje) sta menila, da tožeča stranka ne spada v kategorijo znanstvenih institucij, za katere je predvideno dodeljevanje državnih pomoči za temeljne in uporabne raziskave, saj prihodki in odhodki, ki izhajajo iz gospodarske dejavnosti tožeče stranke prevladujejo (so višji) nad prihodki iz dejavnosti, ki niso gospodarskega značaja. Hkrati je v sporu bistveno določiti pomen položaja družbenika v raziskovalni organizaciji, to je, ali je njegova dejavnost pridobitna ali ne, in ali to izključuje kakršno koli pridobivanje koristi iz naslova izkoriščanja rezultatov raziskav.
- 23 Iz zakona o visoki šoli ekonomskih ved v Rigi in ustanovnih aktov tožeče stranke izhaja, da je njena dejavnost usmerjena predvsem v izvajanje izobraževalnih programov in znanstvenih raziskav.
- 24 Po mnenju tožeče stranke njena gospodarska dejavnost nima komercialnega namena, njena struktura pa je urejena tako, da družbenik tožeče stranke (ustanova) ne more imeti nobenih koristi iz naslova izkoriščanja rezultatov raziskav.
- 25 Edini družbenik tožeče stranke, ustanova „Rīgas Ekonomikas augstskolas Stockholm School of Economics in Riga“, je vpisana v register društev in ustanov, glavni namen njene dejavnosti pa je splošna korist, saj je usmerjena v spodbujanje kakovostnega podjetniškega izobraževanja in razvoja znanosti, kot tudi k zagotavljanju njune dostopnosti, s čimer spodbuja gospodarski razvoj območja baltških držav in Latvije. Namen navedene ustanove je tudi zagotoviti in izvajati dejavnosti tožeče stranke v Republiki Latviji z zagotavljanjem ustreznega upravljanja visoke šole in pridobivanjem donacij, kar je potrebno za dejavnost

visoke šole in za zagotavljanje pomoči študentom z dodeljevanjem štipendij za kritje plačila študija, da bi se nadarjenim študentom iz baltskih držav ponudila možnost dostopa do primerljivega podjetniškega izobraževanja blizu njihovega doma, v korist gospodarstev baltskih držav, s čimer bi se zagotavljal in spodbujal vstop visoko kvalificiranega osebja in mladih podjetnikov v gospodarsko strukturo Latvije, Litve in Estonije.

- 26 S tožečo stranko je moč soglašati, da je dobičke, ki jih ustanova ustvari iz naslova svoje gospodarske dejavnosti, mogoče uporabiti le za uresničitev namena, opredeljenega v statutu.
- 27 Iz nacionalne ureditve izhaja, da mora prosilec, da bi se lahko potegoval za državno financiranje, izpolnjevati tri kumulativne pogoje v skladu s točko 2.7. uredbe št. 725. Natančneje: 1. subjekt, ki predlaga projekt, mora biti vpisan v register znanstvenih institucij; 2. navedeni subjekt mora v skladu s pravnimi akti, ki urejajo njegovo dejavnost (statut, interni pravilnik ali ustanovni akt), predvsem izvajati dejavnosti, ki niso gospodarskega značaja, kot je opredeljeno v točki 2.9 te uredbe; in 3. subjekt, ki predlaga projekt, mora ustrezati opredelitvi raziskovalne organizacije iz člena 2, točka 83, Uredbe št. 651/2014.
- 28 Sporočilo Evropske komisije z dne 27. junija 2014, naslovljeno „Okvir za državno pomoč za raziskave in razvoj ter inovacije“ št. 2014/C 198/01 (v nadaljevanju: Sporočilo Komisije), v točki 2.1 določa, da so organizacije za razširjanje raziskav in znanja ter raziskovalne infrastrukture upravičene do državne pomoči, če njihovo javno financiranje izpolnjuje vse pogoje iz člena 107(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije. Kot je pojasnjeno v Obvestilu Komisije o opredelitvi pojma državne pomoči, mora biti upravičenec podjetje, ta opredelitev pa ni odvisna od njegovega pravnega statusa, tj., ali je organizirano po javnem ali zasebnem pravu, ali gospodarske narave, tj. pridobitne ali nepridobitne. Odločilno je, ali upravičenec izvaja gospodarsko dejavnost, ki vključuje ponujanje proizvodov ali storitev na določenem trgu.
- 29 Točka 2.1.1. Sporočila Komisije pa določa, da kadar isti subjekt izvaja gospodarske in negospodarske dejavnosti, javno financiranje negospodarskih dejavnosti ne sodi na področje uporabe člena 107(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, če sta lahko dve vrsti dejavnosti in njuni stroški, financiranje in prihodki jasno ločeni, da se dejansko prepreči navzkrižno subvencioniranje gospodarske dejavnosti. Ustrezna razporeditev stroškov, financiranja in prihodkov se lahko dokaže na podlagi letnih finančnih izkazov zadevnega subjekta.
- 30 Opredelitev raziskovalne organizacije iz člena 2, točka 83, Uredbe št. 651/2014 ne določa, da mora raziskovalna organizacija doseči določen delež finančnega prometa iz naslova glavne dejavnosti negospodarskega značaja. Pravo Unije določa obveznost ločitve financiranja in prihodkov, tako da se preprečijo navzkrižne subvencije, ter obveznost, da se preveri, ali imajo delničarji in drugi družbeniki podjetja dostop do rezultatov, ki jih je ustvaril subjekt.

- 31 Če bi se štelo, da so merila, ki sta jih navedla Administratīvā rajona tiesa (upravno sodišče prve stopnje) in svet za dodelitev pomoči znanstveni instituciji, ustrezna, pri čemer morajo biti prihodki in odhodki iz naslova gospodarske dejavnosti sorazmerno nižji od tistih iz naslova dejavnosti, ki ni gospodarskega značaja, bo zasebnim visokošolskim organizacijam omejeno prejemanje državne pomoči za raziskave in bo dopuščeno neenako obravnavanje, saj bodo prihodki in odhodki teh organizacij, ki izhajajo iz njihovih gospodarskih dejavnosti, vedno višji kot v primeru javnih visokošolskih organizacij. Natančneje, v primeru zadnjenavedenih se prihodki iz naslova plačila za študij pripišejo negospodarskim dejavnostim, medtem ko se pri zasebnih visokošolskih organizacijah prihodki iz naslova plačila za študij pripišejo gospodarski dejavnosti. Dejansko se ista vrsta prihodka javnih in zasebnih visokošolskih organizacij pripiše dvema različnima konceptoma, kar ima za posledico neenako obravnavo prosilcev.
- 32 Ob upoštevanju izključno matematične razdelitve deležev, ki sta jo navedla Administratīvā rajona tiesa (upravno sodišče prve stopnje) in svet, se pravica do državnega financiranja za izvajanje znanstvenih raziskav zasebnim visokošolskim organizacijam v bistvu ne prizna. V točki 3 uvoda Sporočila Komisije je navedeno, da je v strategiji „Evropa 2020“ poudarjena pobuda „Unija inovacij“, katere namen je izboljšanje okvirnih pogojev in dostopa do financiranja raziskav in inovacij, da bi lahko inovativne zamisli pretvorili v proizvode in storitve, ki ustvarjajo rast in delovna mesta. V obravnavanem primeru je mogoče razumeti, da je razloga Administratīvā rajona tiesa (upravno sodišče prve stopnje) in sveta opredelitve člena 2, točka 83, Uredbe št. 651/2014 v nasprotju s cilji Unije in stališčem, izraženim v Sporočilu Komisije v zvezi s postopkom dodeljevanja državne pomoči. Poleg tega bi taka uporaba pravil pripeljala do neenakega obravnavanja javnih in zasebnih visokošolskih organizacij.

V uvodni izjavi 49 Uredbe št. 651/2014 je na splošno naveden odstotek za primer, ko se infrastruktura organizacije uporablja predvsem za negospodarske dejavnosti. Vendar iz te odstotkovne razdelitve glede infrastrukture organizacije ni mogoče sklepati, da bi Uredba št. 651/2014 določala, da je za opredelitev organizacij za raziskovanje in širjenje znanja utemeljeno upoštevati sorazmerno porazdelitev finančnih prispevkov organizacije, ki ustreza prihodkom in odhodkom za financiranje iz gospodarske in iz negospodarske dejavnosti, da bi se ugotovilo, ali se lahko organizacija šteje za organizacijo za raziskovanje in širjenje znanja v smislu Uredbe št. 651/2014.